

Arrest

nr. 340 001 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BENMOULAHOUME *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 2 juni 2023 binnenkwam, diende op 1 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekster was in het bezit van een paspoort, geldig van 19 oktober 2022 tot 18 oktober 2027, en een visum type C geldig voor tien dagen van 18 mei 2023 tot 12 juni 2023 (VIS).

1.2. Op 23 december 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 24 december 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/09/2023

Overdracht CGVS: 19/09/2023

U werd, in het Engels, door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen gehoord op 4 november 2024 van 9u.39 tot 13u.03, bijgestaan door een advocaat, meester Fary Aram NIANG (loco Meester Eric MASSIN).

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren in Orokam, gelegen in Benue State. Verder verklaart u dat u tot de Idoma-etnie behoort. U was een alleenstaande moeder in Nigeria; u woonde nooit samen met de vader van uw dochter. U behaalde een rechtendiploma en werkte als advocate.

U verklaart dat u van Orokam naar Umogidi verhuisde. U verbleef in meerdere staten omwille van uw studies. Van november 2013 tot oktober 2014 verbleef u in Abuja. Dan keerde u terug naar Umogidi, maar u verbleef nog geregeld in andere staten, voor uw werk.

Op 5 en 6 april 2023 waren er zware ongeregeldeheden in Umogidi, het dorp in Benue State waar u op dat moment woonde met uw ouders, uw twee broers, uw twee zussen en uw dochtertje. Op 5 april 2023 was er een aanval van Fulani-herders toen er een begrafenis aan de gang was. Veiligheidstroepen kwamen snel ter plaatse en konden een aantal daders oppakken. De daaropvolgende nacht, omstreeks halftwee, vielen Fulani opnieuw uw dorp binnen. Ze drongen huizen binnen en vielen de bewoners aan. Tientallen mensen kwamen om het leven.

Ook in de woonst, die u deelde met uw naaste familie, drongen onbekenden binnen. Het vuur werd er geopend. Uw ouders en twee broers kwamen daarbij om het leven. Uw dochtertje raakte gewond, maar u kon haar niet meteen helpen. U zette het daarom, samen met uw twee zussen, op een lopen. Zowat acht à negen kilometer verderop verborg u zich enige tijd in een gracht. In de chaos verloor u uw zussen uit het oog. Sindsdien ontbreekt elk spoor van hen. De volgende dag ging u terug naar uw dorp, waar een massabegraving plaats vond. U keerde terug naar uw woonst. U trof er uw dode familieleden aan. Uw dochtertje was ernstig gewond. Ze werd nog naar een ziekenhuis overgebracht, waar ze echter aan haar verwondingen overleed.

U werd kort na het drama in Umogidi door vrienden uit Abuja gecontacteerd; zij wisten dat u in Umogidi woonde en ze boden u aan om zich enige tijd in Abuja te vestigen. U ging in op dit aanbod, want u was bang dat de Fulani u alsnog zouden doden.

Uw vrienden organiseerden uw (legale) uitreis: ze vroegen een visum voor u aan en organiseerden uw reis naar Europa. Op 1 juni 2023 verliet u Nigeria. Via Ethiopië vloog u naar België. Op 2 juni 2023 kwam u in België aan.

In België aangekomen moest u nog enige tijd bekomen van de doorstande emoties en, mede daardoor, vond u niet meteen de weg naar de Belgische asielinstellingen. Op 2 september 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U vreest de Fulani-herders in uw dorp Umogidi, Benue State, in geval van terugkeer; ze doodden uw ouders, broers en uw dochtertje. U vluchtte daarom naar de Nigeriaanse hoofdstad Abuja en van daaruit naar Europa.

Ter staving van onderhavig verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten over: uw paspoort (kopie, origineel werd getoond), een geboorteakte en certificaat op uw naam, uitgereikt in Benue State (kopie), schoolattesten (kopie), een "Certificate of National Service" (kopie), een certificaat van uw opleiding in de rechtenstudies (kopie), een attest inzake uw erkenning aan de balie (kopie) en enkele internetartikels over de incidenten van 6 april 2023 (outprints).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Voor uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een aanval van Fulani-herders tegen het dorp waar u en uw familie woonden: in de nacht van 6 april 2022 werden bij de grootschalige raid tientallen bewoners van Umogidi (Benue State) gedood. U verklaart dat u bij de aanval uw ouders, broers en dochter verloor (CGVSvragenlijst, DVZ, dd.12.09.2023, vraag3.5., CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, dd.04.11.2024, p.9). U sloeg op de vlucht en durft niet meer terugkeren omdat u vreest om ook door Fulani-herders gedood te worden (CGVS-vragenlijst, id., vraag 3.4.).

Welnu, aan uw verklaringen en het door u opgehangen relaas kan geen geloof gehecht worden.

Ter ondersteuning van uw relaas, legt u enkele internetartikels voor waaruit blijkt dat het dorp Umogidi in Benue State op 5 en 6 april 2023 het mikpunt was van een dubbele raid door Fulani-herders, waarbij tientallen inwoners om het leven gebracht werden (documenten 8: groene map). Het CGVS betwist de informatie noch de bewuste gebeurtenissen, maar hecht geen geloof aan uw verklaringen, waaruit moet blijken dat u en uw familie er ook het slachtoffer van werden.

Er moet vooreerst, en niet in het minst, worden benadrukt dat de chronologie van de door u geschetste feiten, die de directe aanleiding waren voor uw vlucht, niet te rijmen is met uw verklaringen over de organisatie van uw reis naar België en de démarches die daarvoor gedaan werden.

Uw administratief dossier bevat een kopie van uw Nigeriaans paspoort en het erin opgenomen visum (zie visumdossier, p.1: blauwe map en document 1: groene map). U toonde het originele paspoort tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p.2). Het erin vervatte visum werd afgeleverd op 5 april 2023 en was geldig van 13 mei 2023 tot 12 juni 2023. Uit het paspoort, met name uit de erin vervatte stempels (zie document 1: groene map), blijkt dat u Nigeria verliet op 1 juni 2023 en in België aankwam op 2 juni 2023. U bevestigt dit tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p.6). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd wanneer u uw reis naar België regelde (CGVS, p.4). U repliceert (CGVS, p.4) dat de reis door enkele vrienden en collega's werd georganiseerd, dat u het visum in april of mei 2023 kreeg én dat het visum is dat in uw paspoort staat. Toen u vervolgens werd gevraagd of u het visum na de incidenten van begin april 2023 aanvraagde, beantwoordde u deze vraag, merkwaardig genoeg, bevestigend (CGVS, p.4). U beweert dat u, door het drama dat uw familie trof, heel verward en emotioneel was en dat het uw vrienden en collega's waren die uw visum hebben aangevraagd (CGVS, p.4). Welnu, uit uw opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties, kan worden afgeleid dat de incidenten, die de directe aanleiding waren voor uw vlucht uit Nigeria, plaatsvonden tussen 5 en 7 april 2023. Het cruciale incident, waarbij uw toenmalige, beweerde verblijfplaats in Umogidi werd aangevallen en waarbij vijf familieleden werden gedood, vond plaats in de nacht van 6 april 2023 (CGVS, p.9). Later verklaarde u nogmaals en uitdrukkelijk (CGVS, p.12) dat uw visum werd geregeld na deze aanval. Welnu, dat laatste is op generlei wijze te rijmen met uw verklaring, als zou uw visum, als onderdeel van de organisatie van uw reis, na de dramatische gebeurtenissen op 6 april 2023 in Umogidi, aangevraagd zijn. Immers, het visum werd afgeleverd op 5 april 2023 en het werd dus vóór die datum aangevraagd. Alleszins werd het visum dus aangevraagd voor de gebeurtenissen op 6 april 2023. Bijgevolg moet geconcludeerd worden dat de nodige démarches voor de organisatie van uw reis naar België gebeurden vóór de gebeurtenissen die op 6 april 2023 plaats vonden, hoewel u verklaarde dat dié gebeurtenissen u deden besluiten om te starten met de organisatie van uw reis naar België en, uiteindelijk, uw vlucht uit Nigeria. U organiseerde uw reis naar België dus vóór het incident dat u markeert als de directe aanleiding om uw land te ontvluchten. Dit wijst erop dat uw intentie om naar België te reizen géén verband houdt met de gebeurtenissen in Umogidi op 5 en 6 april 2023. Welnu, deze vaststelling doet fundamenteel en onherstelbaar afbreuk aan uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de kern van uw relaas, met name dat u vijf van uw naaste familieleden, onder wie uw dochtertje, verloor bij de aanval op 6 april 2023 door Fulani-herders. Hieruit mag geconcludeerd worden dat de organisatie van uw reis naar Europa, meer bepaald België, volledig losstaat van het incident op 6 april 2023.

Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, verklaart u (CGVS, p.4) dat het uw vrienden en/of collega's waren die de organisatie van uw vlucht voor hun rekening namen.

Later werd u gevraagd wat zoal gedaan moest worden voor het verkrijgen van het visum, waarop u repliceert (CGVS, p.11) er niks over te weten. Voor zover u het zich herinnert, hebt u er niets voor gedaan (CGVS, p.11). U weet niet of en zo ja welke documenten u moest schrijven en of u formulieren moest invullen (CGVS, p.11). Of u een brief moest schrijven om uw visumaanvraag te motiveren, weet u evenmin (CGVS, p.12). Vervolgens werd u door de protection officer meegedeeld dat het CGVS over uw visumdossier beschikt en er werd u gevraagd of u daar iets over kwijt wilde. Opnieuw beweert u dat u niks weet over de indiening van de aanvraag (CGVS, p.12). Welnu, uw administratief dossier (zie visumdossier, 34 pagina's: blauwe map) bevat informatie over uw visumaanvraag. Het dossier bevat niet enkel een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, maar ook een door u geschreven en ondertekende verklaring over uw beweegredenen om naar Europa, meer bepaald Nederland, te reizen (zie p.2, visumdossier). Uit deze geschreven verklaring blijkt dat u enkel voor toerisme naar Europa wilde reizen; u zou een reis maken naar Nederland en dit louter voor

recreatieve doeleinden. Eveneens vermeldt u in de bewuste brief dat uw dochter in Nigeria zou achterblijven, dat zij onder de hoede zou blijven van haar vader en dat u, via hem, met uw dochter in contact zou blijven. U legde ook allerlei andere stukken voor: een letter of self introduction (p.3), een schema van uw cliënten op uw werk (p.4), een overeenkomst met een consultancybedrijf (p.21 e.v.), reservaties voor drie uitstapjes in Nederland (p.26, 27, 28), de reservatie voor uw heen- en terugvlucht naar en van Amsterdam (p.29-30) en uw reservatie voor een verblijf in een hotel in Zwolle, Nederland (p.31). U ondernam dus wel degelijk zélf démarches voor uw visumaanvraag, in weerwil van wat u hieromtrent verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. De vaststelling dat u uw démarches voor de organisatie van uw reis naar Europa trachtte te verheimelijken, ondermijnt uw algehele oprechtheid nog meer. De inhoud van uw visumdossier wijst er bovendien op dat u in 2023 geen nood aan internationale bescherming had, wat u nochtans de Belgische asielinstanties wil voorhouden.

Er werden nog andere vaststellingen gedaan die uw gebrek aan geloofwaardigheid bestendigen. Zo zijn er goede redenen om geen geloof te hechten aan uw verklaringen, als zou u ten tijde van de gebeurtenissen van begin april 2023, in Umogidi bij uw familie gewoond hebben.

Er werd reeds verwezen naar de brief die u ter motivering van uw visumaanvraag aan het consulaat richtte (visumdossier, p.2). Welnu, in de brief, gedateerd op 13 maart 2023, vermeldt u een adres in Abuja als (correspondentie)adres: [...] (visumdossier, p.2). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, dd.12.09.2023, vraag 10) verklaarde u dat u sinds uw geboorte tot maart 2023 in Umogidi verbleef, in maart 2023 in Abuja. Op de vraag tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, waar u in maart 2023 verbleef, verklaarde u echter dat u toen in Umogidi verbleef (CGVS, p.3) en korte tijd later beweerde u dat u de laatste maanden, voor het incident in april, ook in Umogidi woonde (CGVS, p.4). Uw visumdossier bevat echter een huurovereenkomst vanaf 1 april 2019 (p.6-11) en de overdracht van een onroerend goed in juni 2021, beide voor onroerend goed in Abuja. Een en ander wijst erop dat u de laatste jaren voornamelijk in de Nigeriaanse hoofdstad Abuja zaken deed en er (daarom) gevestigd was. U verklaarde weliswaar dat u voor uw werk naar andere staten (dan Benue State) ging, wat nog aannemelijk is, maar aan uw beweerde (recente) herkomst uit Umogidi kan toch met rede en ernstig getwijfeld worden. Zo moet worden vastgesteld dat u weinig weet over Umogidi, waar u lange tijd en ook ten tijde van de gebeurtenissen op 6 april 2023 zou gewoond hebben. Uw kennis over Umogidi bleek vaag op meerdere punten (CGVS, p.4), maar opvallend is dat u enkel de naam kent van B.E. (h); u benoemt hem als dorps hoofd/burgemeester (CGVS, p.5), later als "local officer" (CGVS, p.10). De betrokkene komt echter voor in de publieke informatie over het incident op 6 april 2023 met de Fulani-herders, aangezien zijn zoon één van de dodelijke slachtoffers van de raid was (document 8: groene map). De naam van de zoon van B.E. kende u echter niet (CGVS, p.11). U kent evenmin namen van andere slachtoffers die op 5 en 6 april 2023 in Umogidi vielen (CGVS, p.11). Nochtans verklaarde u dat u de mensen van uw dorp kende (CGVS, p.10). Welnu, in dat geval mocht verwacht worden dat u minstens een paar concrete namen van slachtoffers kon noemen, wat niet het geval bleek. Meer nog: u kon totaal niets zeggen over het aantal bewoners van het dorp Umogidi: u zegt alleen dat het er veel waren, maar u wil en durft geen getal noemen (CGVS, p.11). Op de vraag om een aantal buurdorpen van Umogidi te noemen, noemt u er slechts drie (CGVS, p.7): Adoka, Otukpo en Oboujbogu (wellicht: Ogbodo Oju). Uit informatie, waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de genoemde plaatsen op ruime afstand liggen van Umogidi. Eveneens bevat de bijgevoegde informatie een (niet-exhaustieve) lijst van buurdorpen van Umogidi op de website fallingrain.com (<https://www.fallingrain.com/world/NI/26/Umogidi.html>): van de daarin opgenomen plaatsen noemde u er tijdens uw persoonlijk onderhoud niet één. Welnu, één en ander doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u ooit daadwerkelijk in Umogidi gewoond hebben. Bijgevolg wordt niet enkel de geloofwaardigheid van de feiten die u en uw familie in Umogidi zouden meegemaakt hebben nog verder ondergraven, u maakt zelfs niet aannemelijk dat u er ooit woonde of langdurig verbleef.

Er werd hiervoor uitgebreid gemotiveerd waarom er geen geloof kan gehecht worden aan het door u opgehangen asielrelaas. U legde echter ook verklaringen af die de ernst van uw vrees onderuit halen.

Aangezien dergelijke informatie u in staat stelt om uw persoonlijke en actuele vrees accuraat in te schatten, werd u gevraagd (CGVS, p.11) of u weet of de autoriteiten de daders van de raid van begin – 5 en 6 – april 2023 (inmiddels) hebben opgespoord. U moet echter bekennen dat u daaromtrent totaal onwetend bent (CGVS, p.11). Daarop werd u de vraag gesteld of u daaromtrent dan tenminste informatie trachtte te vergaren, maar ook op deze vraag repliceert u negatief (CGVS, p.11). Welnu, met dergelijke verklaringen geeft u blijk van een manifest gebrek aan interesse bij de opvolging van uw beweerde problemen. Van u, als verzoeker om internationale bescherming, mag immers verwacht worden dat u minstens enige inspanning deed om informatie te vergaren over een incident dat de directe aanleiding voor uw vlucht was. U toont een manifest gebrek aan interesse, wat niet enkel de ernst van uw vrees ondermijnt, maar eens te meer uw gebrek aan geloofwaardigheid bevestigt.

Voorts kan worden opgemerkt dat u overdreven lang talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Deze vaststelling bevestigt eveneens het gebrek aan ernst van de door u voorgehouden vrees.

Uit de gegevens in uw paspoort, in casu de erin geplaatste stempels, blijkt dat u op 2 juni 2023 in België bent aangekomen. U bevestigde dit uitdrukkelijk (CGVS, p.6). Uit het administratief dossier blijkt dat u onderhavig verzoek om internationale bescherming indiende op 2 september 2023, dus drie maanden na uw aankomst in België. Er werd u gevraagd (CGVS, p.6) waarom u drie maanden wachtte vooraleer internationale bescherming te vragen. U repliceert (CGVS, p.6) dat u nog getraumatiseerd was door de gebeurtenissen in uw land en dat u de weg naar de asielinstanties niet (goed) wist te vinden. U herhaalde dat laatste nogmaals later tijdens het onderhoud op het CGVS (CGVS, p.13). Daar voegde u nog aan toe dat het de vrouw die u opving was, die u aanraadde om internationale bescherming te vragen (CGVS, p.13). Welnu, uw uitleg overtuigt allerminst. U hebt een meer dan gemiddeld opleidingsniveau, deed de nodige démarches voor de organisatie voor uw vertrek uit uw herkomstland en u kwam in België als alleenstaande vrouw aan, waardoor u hier prioritair zou geregistreerd worden door de asielinstanties. Uit het in uw paspoort vervatte visum voor België (zie document 1: groene map) blijkt dat het op 12 juni 2023 verviel. Vanaf die datum was u dus niet langer legaal in België, kon u dus bij een administratieve controle op illegaal verblijf betrapt worden, opgepakt en vastgehouden worden in een gesloten centrum voor illegalen, met het oog op een mogelijke repatriëring naar uw land van herkomst. Om een dergelijke precaire situatie te vermijden, mocht verwacht worden dat u eerder de weg naar de asielinstanties vond in België om er internationale bescherming te vragen. Daarenboven verklaarde u (CGVS, p.9) dat u al in Nigeria, nog voor uw komst naar België, het voornemen had om zo snel mogelijk bescherming te zoeken. Dat u er in België toch drie maanden mee wachtte om internationale bescherming te vragen, ondergraaft de ernst van uw geuite vrees, maar bevestigt ook uw gebrek aan geloofwaardigheid.

U verklaarde de laattijdigheid van uw verzoek dus onder meer doordat u (nog) getraumatiseerd was door wat er in uw land gebeurd was (CGVS, p.6). Dit specifieke argument overtuigt, net als de andere opgeworpen argumenten, evenmin. Uw Facebookprofiel werd immers, bij de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, teruggevonden (zie bijlage bij NPO). U bevestigde dat het inderdaad om uw profiel gaat (CGVS, p.6). U verklaarde dat u Facebook niet frequent gebruikt (CGVS, p.6). Eveneens bij de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud, werd een post van u op uw Facebookprofiel teruggevonden, met de boodschap "Unbothered July" (vrij vertaald: "Zorgeloze Juli") met een vrolijke emoticon (zie bijlage bij NPO). U werd geconfronteerd met deze boodschap, die minstens vreemd voorkomt in het licht van uw beweringen omtrent uw getraumatiseerde toestand na uw aankomst in België (CGVS, p.13). Vervolgens begint u een betoog over uw reis naar België, waarbij u werd opgevangen en begeleid door een Togolese vrouw, die u opving met raad en daad (CGVS, p.13). Ze had kinderen en kleinkinderen, u voelde zich opgenomen in haar familie en dat alles bezorgde u op een bepaald moment een goed gevoel (CGVS, p.13). Dat was de context waarin u het bewuste bericht postte. Welnu, uw uitleg overtuigt niet, zeker in het licht van het bij u reeds vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid; u verloor begin april 2023 in uw herkomstland in één nacht uw beide ouders en uw beide broers en heel kort nadien overleed uw dochter aan haar verwondingen. Tijdens de nachtelijke vlucht uit uw woonst raakten ook nog twee zussen vermist, van wie sindsdien elk spoor ontbreekt – althans: blijkens uw verklaringen. Dat u, naar eigen zeggen een niet zo frequente Facebookgebruiker, op 2 juli 2023, dus amper drie maanden na het drama in uw herkomstland, in een voor u vreemd land, waarin u onzeker was over uw toekomst, een dergelijk vrolijk bericht de wereld instuurde, valt niet te rijmen met de precaire geestestoestand waarin u zogenaamd verkeerde. Deze vaststelling bestendigt uw gebrek aan geloofwaardigheid én wijst erop dat u inderdaad om andere redenen dan omwille van een nood aan internationale bescherming naar België bent gekomen en hier thans verblijft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij

groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

Om deze redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, waaruit mag geconcludeerd worden dat u het grootste deel van uw leven in Benue State woonde (CGVS, p.3), dient in casu de veiligheidssituatie in de deelstaat Benue State te worden beoordeeld.

De deelstaat Adamawa in het noordoosten van Nigeria is één van de deelstaten die wordt getroffen door Boko Haram. Veiligheidsincidenten die aan Boko Haram worden toegeschreven, omvatten aanvallen en plunderingen van dorpen, moorden op dorpsbewoners, ontvoeringen van inwoners en vernieling van bezittingen van burgers. Er zijn eveneens clashes tussen Boko Haram en Nigeriaanse strijdkrachten en lokale burgerwachten. Andere vormen van geweld betreffen aanvallen van gewapende groeperingen en confrontaties met regeringstroepen, confrontaties, die vaak ook een etnische component hebben, tussen gemeenschappen en tussen landbouwers en herders, alsook geweld van de Shilla-jongens, een "radicale cultgroep", die zich bezighoudt met berovingen van burgers.

De deelstaat Yobe in het noordoosten wordt eveneens getroffen door Boko Haram/ISWAP. Boko Haram/ ISWAP zijn de actoren die in Yobe verantwoordelijk zijn voor het meeste geweld. Gevechten tussen Boko Haram/ ISWAP en de Nigeriaanse veiligheidstroepen hebben geleid tot dodelijke slachtoffers, onder meer onder de burgerbevolking, verwoesting van eigendommen en ontheemding. Andere actoren die sinds 2020 in toenemende mate gewelddadig zijn geworden, zijn herders en landbouwers die conflicten hebben over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land.

In de deelstaat Kaduna in het noordwesten van Nigeria houdt het geweld vaak verband met veediefstal door gewapende, criminele bendes en conflicten over land en water tussen herders en landbouwers. Tijdens de Covidlockdown periode zijn de conflicten tussen landbouwers en herders toegenomen. Verder is in Kaduna het aantal gewelddadige conflicten en ontvoeringen toegenomen. De federale veiligheidstroepen hebben verscheidene antibanditisme-operaties gelanceerd in de noordwestelijke regio, waaronder in Kaduna, wat geleid heeft tot dodelijke slachtoffer onder soldaten en militieleden. Burgers zijn ook gewond geraakt en gedood in 2021 bij repressieve aanvallen in dorpen door onbekende gewapende mannen of bandieten. Ook Boko Haram en de splinterbeweging Ansura zijn actief in Kaduna. In maart 2020 hebben leden van Boko Haram, verschillende dorpen aangevallen, waarbij slachtoffers zijn gevallen en eigendommen zijn vernield. De splinterbeweging Ansura voerde in 2020 eveneens drie grote aanvallen uit. Voorts is er eveneens in Kaduna een golf van massale ontvoeringen vanuit scholen of universiteiten door onbekende gewapende mannen.

In de deelstaat Katsina in het noordwesten van Nigeria zijn er conflicten tussen boeren en veehouders over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land. De conflicten tussen boeren en veehouders in de noordwestelijke regio zijn geïntensiveerd tijdens de lockdown van Covid-19. Verder wordt Katsina geconfronteerd met veelvuldige gevallen van ontvoeringen, gewapende overvallen en banditisme, alsook met veediefstal. Sinds juli 2018 hebben ontvoeringen en gijzelingen geleid tot een hoge mate van onveiligheid. Criminele bendes opereren in de grote bossen die in het westen grenzen aan de staat Zamfara en die zowel hun schuilplaats als hun uitvalsbasis zijn geworden van waaruit zij hun aanvallen op de plattelandsdorpen lanceren, vaak op motorfietsen. Veiligheidsincidenten in 2020 waren onder meer gewapende aanvallen tegen en plunderingen door gewapende bendes in dorpen en confrontaties tussen Nigeriaanse troepen en niet-geïdentificeerde gewapende bendes. Daarnaast zijn ook luchtaanvallen door de Nigeriaanse luchtmacht op kampen van milities gemeld. In december 2020 heeft Boko Haram de verantwoordelijkheid opgeëist voor een aanval op een school en de ontvoering van meer dan 300 schoolkinderen.

In de deelstaat Zamfara doen zich veiligheidsincidenten voor waarbij onder meer lokale milities of gewapende groepen van zowel Fulani-herders als Hausa-landbouwgemeenschappen, alsook andere bendes van gewapende criminelen die zich inlaten met overvallen en veediefstal betrokken zijn. Bij grondgevechten en luchtaanvallen tussen de Nigeriaanse strijdkrachten en plaatselijke militiegroepen vielen doden. De grote meerderheid van deze dodelijke slachtoffers waren militieleden. Gewapende aanvallen door niet-geïdentificeerde schutters, Fulani milities en vermoedelijke Yan Sakai milities tegen lokale gemeenschappen hebben geleid tot burgerdoden en ontvoeringen. Zo werden in februari 2021 meer dan 300 meisjes ontvoerd uit een middelbare school door onbekende mannen verkleed als veiligheidstroepen van de

regering. De meeste meisjes werden enkele dagen later vrijgelaten. Sinds eind 2019 gaat eveneens de aan Al Qaida gelinkte islamitische groep Ansaru, een splintergroepering van Boko Haram, de strijd aan met andere splintergroeperingen.

Sinds jaren zijn in de deelstaat Benue conflicten aan de gang tussen herders en boeren. De oorzaak van deze conflicten zijn klimaatverandering en gebrek aan land en etnische en religieuze spanningen. In 2020 werd een toename van het aantal conflicten tussen herders en boeren in Benue vastgesteld. Naast confrontaties tussen deze herders- en boerengemeenschappen, zijn er eveneens voortdurende spanningen tussen verschillende etnische gemeenschappen zoals de Tiv en de Junkun omwille van onder meer politieke redenen en landbezit en de Iyarev en de Krapev. De Nigeriaanse veiligheidstroepen zijn herhaaldelijk tussengekomen in deze confrontaties tussen de herders- en boerengemeenschappen en confrontaties tussen verschillende gemeenschapsmilities.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara kunnen beschouwd worden als deelstaten waar er sprake is van willekeurig geweld maar niet op grote schaal. Bijgevolg zijn individuele elementen en persoonlijke omstandigheden in sterkere mate vereist om aan te tonen dat men bij terugkeer naar één van deze deelstaten een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara willekeurig geweld kennen, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar één van deze regio's, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de deelstaat Benue State in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Benue State een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van het voorgaande, moet dan ook geconcludeerd worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgende de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw paspoort (document 1 : groene map) staft uw nationaliteit, uw identiteit en de datum van uw binnenkomst in België, hetgeen niet ter discussie staat. Uw geboorteakte (document 2: groene map) bevat eveneens gegevens over uw identiteit. Volgens het document bent u geboren in Orokam, Benue State. Het CGVS betwist niet dat u in Orokam geboren bent, maar beschikt wel over aanwijzingen dat u de laatste jaren niet in Benue State verbleef. Dezelfde opmerking kan gemaakt worden bij het document dat louter uw

herkomst uit Benue State moet staven (document 3: groene map). Dit document dateert bovendien van 2007, dus lang voor de beweerde problemen in Umogidi. Verder legt u documenten neer die uw studie- en beroepsverleden staven (documenten 4, 5, 6 en 7: groene map). In het kader van voorliggend verzoek worden deze niet in vraag gesteld. Ten slotte legt u internetartikels voor in verband met de gebeurtenissen op 6 april 2023 in Umogidi (document 8: groene map), maar ze werden in deze motivering reeds behandeld. Weze herhaalt dat de bewuste incidenten niet door het CGVS betwist worden, maar het CGVS hecht geen geloof aan uw verklaringen daaromtrent als zouden u en uw naaste familieleden erbij betrokken geweest zijn. De door u overlegde documenten zijn dan ook niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een manifeste appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt vooreerst dat het haar vrienden waren die de stappen ondernamen om haar visum te bekomen.

Bovendien moet worden benadrukt dat het niet abnormaal is dat asielzoekers die hun land discreet willen verlaten zonder de aandacht van de autoriteiten te trekken, valse informatie gebruiken om een visum te verkrijgen.

Gelet op deze opmerkingen kan verzoekster niet verantwoordelijk worden gehouden voor de informatie in het visum-dossier, aangezien zij op geen enkele wijze heeft deelgenomen aan de stappen die zijn ondernomen om dit visum te verkrijgen.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de gebeurtenis die verzoekster ertoe heeft aangezet Nigeria te ontvluchten niet door de bestreden beslissing wordt betwist.

De persoonlijke vrees van verzoekster zijn gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: de veiligheidssituatie in Nigeria is zeer zorgwekkend en gevaarlijk voor burgers.

Verzoekster meent verder dat ze het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming, waarbij ze wijst op de door haar aangehaalde problematiek en haar vrees tegenover bepaalde groepen en het ontbreken van overheidsbescherming. Tevens wijst verzoekster op de preciaire veiligheidssituatie doorheen Nigeria waarbij actuele landeninformatie wordt aangereikt.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar de bevindingen uit haar visum-dossier geenszins rijmen met haar verklaringen rondom de aanval waarvan haar familie het slachtoffer werd (i), haar beweerde recente herkomst uit Umogidi niet aannemelijk is (ii), ze geen enkele informatie had over de verdere gebeurtenissen verband houdende met de aanval op haar familie (iii), ze laattijdig haar verzoek om internationale bescherming indiende (iv) en haar uitingen op Facebook niet stroken met hetgeen ze beweerde te hebben meegemaakt (v).

Het verweer van verzoekster beperkt zich tot één argument, namelijk, dat haar visum door haar vrienden werd bekomen. Zodoende gaat verzoekster voorbij aan de omstandige en pertinente motivering van de bestreden beslissing op dit punt:

“Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, verklaart u (CGVS, p.4) dat het uw vrienden en/of collega’s waren die de organisatie van uw vlucht voor hun rekening namen. Later werd u gevraagd wat zoal gedaan moest worden voor het verkrijgen van het visum, waarop u repliceert (CGVS, p.11) er niks over te weten. Voor zover u het zich herinnert, hebt u er niets voor gedaan (CGVS, p.11). U weet niet of en zo ja welke documenten u moest schrijven en of u formulieren moest invullen (CGVS, p.11). Of u een brief moest schrijven om uw visumaanvraag te motiveren, weet u evenmin (CGVS, p.12). Vervolgens werd u door de protection officer meegedeeld dat het CGVS over uw visumdossier beschikt en er werd u gevraagd of u daar iets over kwijt wilde. Opnieuw beweert u dat u niks weet over de indiening van de aanvraag (CGVS, p.12). Welnu, uw administratief dossier (zie visumdossier, 34 pagina’s: blauwe map) bevat informatie over uw visumaanvraag. Het dossier bevat niet enkel een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, maar ook een door u geschreven en ondertekende verklaring over uw beweegredenen om naar Europa, meer bepaald Nederland, te reizen (zie p.2, visumdossier). Uit deze geschreven verklaring blijkt dat u enkel voor toerisme naar Europa wilde reizen; u zou een reis maken naar Nederland en dit louter voor recreatieve doeleinden. Eveneens vermeldt u in de bewuste brief dat uw dochter in Nigeria zou achterblijven, dat zij onder de hoede zou blijven van haar vader en dat u, via hem, met uw dochter in contact zou blijven. U legde ook allerlei andere stukken voor: een letter of self introduction (p.3), een schema van uw cliënten op uw werk (p.4), een overeenkomst met een consultancybedrijf (p.21 e.v.), reservaties voor drie uitstapjes in Nederland (p.26, 27, 28), de reservatie voor uw heen- en terugvlucht naar en van Amsterdam (p.29-30) en uw reservatie voor een verblijf in een hotel in Zwolle, Nederland (p.31). U ondernam dus wel degelijk zélf démarches voor uw visumaanvraag, in weerswil van wat u hieromtrent verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. De vaststelling dat u uw démarches voor de organisatie van uw reis naar Europa trachtte te verheimelijken, ondermijnt uw algehele oprechtheid nog meer. De inhoud van uw visumdossier wijst er bovendien op dat u in 2023 geen nood aan internationale bescherming had, wat u nochtans de Belgische asielinstanties wil voorhouden.”

Verzoekster biedt geen enkel inhoudelijk verweer tegen dit motief, doch herhaalt enkel haar initiële verklaringen. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Nog stelt verzoekster dat de bestreden beslissing niet twijfelt aan de gebeurtenissen die ten grondslag lagen van haar vertrek. Hoewel niet wordt getwijfeld aan de eigenlijke aanval, blijkt uit een eenvoudige lezing van

de bestreden beslissing dat er geen enkel geloof wordt gehecht aan de bewering dat verzoekster of haar familieleden hierbij betrokken waren:

“Ten slotte legt u internetartikels voor in verband met de gebeurtenissen op 6 april 2023 in Umogidi (document 8: groene map), maar ze werden in deze motivering reeds behandeld. Weze herhaal dat de bewuste incidenten niet door het CGVS betwist worden, maar het CGVS hecht geen geloof aan uw verklaringen daaromtrent als zouden u en uw naaste familieleden erbij betrokken geweest zijn. De door u overlegde documenten zijn dan ook niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.”

Bij gebrek aan enige vorm van een verder inhoudelijk verweer, blijven de overige motieven van de bestreden beslissing onverminderd gehandhaafd en worden deze integraal bijgetreden door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de *“loutere aanwezigheid”* in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport *“Nigeria Country Focus”* van juli 2024).

Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Benue actueel er geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP